

لوح غلام الخلد

حضرت بهاء الله

نسخه اصل فارسی

از آثار حضرت بهاء الله - آثار قلم اعلیٰ - جلد ۳ (۱۶۳ بدیع)، لوح غلام الخلد رقم (۴۱۴)،

صفحه ۸۲۶ - ۸۲۱

هذا ذكر ما ظهر في سنة ستين في أيام الله المقتدر المهيمن العزيز العليم اذا قد فتح ابواب الفردوس و طلع غلام القدس
بشعبان مبین فیا بشری هذا غلام الخلد قد جاء بماء معين و علی وجهه نقاب نسج من اصبع عزّ قدیر فیا بشری هذا غلام
الخلد قد جاء باسم عظیم و علی رأسه تاج الجمال و استضاء منه اهل السموات و الارضین فیا بشری هذا غلام الخلد قد جاء
بامر عظیم و علی كتفه قدایر الروح كسواد المسك علی لؤلؤ بیض منیر فیا بشری هذا غلام الخلد قد جاء بامر منیع و علی
اصبعه الیمینی خاتم من لؤلؤ قدس حفیظ فیا بشری هذا غلام الخلد قد جاء بروح عظیم و نقش فیہ من خطّ ازلیّ خفیّ تالله
هذا ملك کریم اذا صاحبت افئدة اهل البقاء فیا بشری هذا غلام الخلد قد جاء بنور قدیم و علی شفته الیمینی خال تخلخلت
منه ادیان العارفین اذا صاح اهل حجاب اللاهوت فیا بشری هذا غلام الخلد قد جاء بسرّ عظیم و هذا من نقطة فصلت عنها
علوم الاولین و الآخرین اذا غنت اهل مقام الملكوت فیا بشری هذا غلام الخلد قد جاء بعلم عظیم و هذا لفارس الروح فی
حول عین سلسبیل اذا ضجّ اهل ستر الجبروت فیا بشری هذا غلام الخلد قد جاء بكشف عظیم و نزل عن سرادق الجمال
حتی وقف كالشمس فی قطب السماء بجمال بدع منیع فیا بشری هذا غلام الخلد قد جاء ببشر عظیم فلها وقف فی وسط
السماء اشرق كالشمس فی قطب الزوال علی مرکز الجمال باسم عظیم اذا ناد المناد فیا بشری هذا جمال الغیب قد جاء بروح
عظیم و ضجت افئدة الحوریات فی الغرفات بان تبارک الله احسن الخالقین اذا غنت الورقاء فیا بشری هذا غلام الخلد ما
رأت بمثلہ عیون احد من المقرّبین و فتحت ابواب الفردوس مرّة اخرى بمفتاح اسم عظیم فیا بشری هذا غلام الخلد قد جاء
باسم عظیم و طلعت حوریة الجمال کاشراق الشمس عن افق صبح مبین فیا بشری هذه حوریة لها قد جاءت بجمال عظیم و
خرجت بطرز تولّمت عنها عقول المقرّبین فیا بشری هذه حوریة الخلد قد جاءت بملج عظیم و نزلت عن غرفات البقاء ثمّ
غنت علی لحن استجذبت عنه افئدة المخلصین فیا بشری هذه جمال الخلد قد جاء بسرّ عظیم و علّقت فی الهواء اذا اخرجت
شعر من شعراتها عن تحت نقابها المنیر فیا بشری هذه حوریة الخلد قد جاءت بروح بدیع اذا تعطّرت من شعرها کلّ من فی
العالمین ثم اصفرّت وجوه المقدّسین و استدمت منها کبد العاشقین فیا بشری هذه حوریة الخلد قد جاء بعطر عظیم تالله من
یغمض عیناه عن جمالها علی مکر عظیم و تزویر مبین فیا بشری هذا جمال الخلد قد جاء بنور عظیم دارت و ادارت فی حولها
خلق الکونین فیا بشری هذه حوریة الخلد قد جاءت بدور عظیم و جاءت حتّی قامت فی مقابلة الغلام بطراز عزّ عجیب فیا
بشری هذا جمال الخلد قد جاء بحسن عظیم و بعد اخرجت عن القناع کفّ الخضیب کشف الشمس علی وجه مرآت
لطیف فیا بشری هذا جمال الخلد قد جاء بطرز عظیم و اخذت طرف برقع الغلام بانامل یاقوت منیع فیا بشری هذا جمال

الخلد قد جاء بطرف عظیم و کشف الحجاب عن وجهه اذاً تزلزلت ارکان عرش عظیم فیا بشری هذا غلام الخلد قد جاء بامر عظیم ثم انعدمت الارواح عن هیاکل الخلق اجمعین فیا بشری هذا غلام الخلد قد جاج بامر عظیم و شقت ثياب اهل الفردوس عن هذا لمنظر المشرق القديم فیا بشری هذا غلام الخلد قد جاء بنور عظیم اذاً ظهر صوت البقاء عن وراء حجاب العماء ببناء جذب ملیح فیا بشری هذا غلام الخلد قد جاء بجذب عظیم و نادت لسان الغیب عن ممکن القضا تالله هذا غلام ما فازت بلقائه عیون الاولین فیا بشری هذا غلام الخلد قد جاء بامر عظیم و صاحت حوریات القدس عن غرفات عزّمکین فیا بشری هذا غلام الخلد قد جاء بسلطان مبین تالله هذا غلام یشتاق جماله اهل ملاء العالین فیا بشری هذا غلام الخلد قد جاء بامر عظیم ثم بعد ذلك رفع الغلام رأسه الی ملاء الکرویین فیا بشری هذا غلام الخلد قد جاء بروح عظیم ثم تکلم بکلمة اذاً قام کلّ من فی السموات بروح جدید فیا بشری هذا غلام الخلد قد جاء بصور عظیم ثم بعد ذلك توجه الی اهل الارض بنظرة عزّ بدیع فیا بشری هذا غلام الخلد قد جاء بنظرة عظیم و حشر کلّ من فی الملک من هذه النظرة العجیب فیا بشری هذا غلام الخلد قد جاء بامر عظیم ثم اشار بطرفه الی محدود قلیل فرجع الی مقامه فی جنة الخلد و هذا من امر عظیم.

هذا ذکر ما ظهر فی سنة ستین فی آیام الله المقتدر المهیمن العزیز العلیم منادی بقا از عرش عما ندا فرمود که ای منتظران وادی صبر و وفا و ای عاشقان هوای قرب و لقا غلام روحانی که در کائز عصمت ربّانی مستور بود بطراز یزدانی و جمال سبحانی از مشرق صمدانی چون شمس حقیقی و روح قدمی طالع شد و جمیع من فی السموات و الارض را بقمیص هستی و بقا از عوالم نیستی و فنا نجات بخشید و حیات بخشود و آن کلمه مستوره که ارواح جمیع انبیاء و اولیا باو معلّق و مربوط بود از ممکن غیب و خفا بعرصه شهود و ظهور جلوه فرمود و چون آن کلمه غیبیه از عالم هویه صرفه و احدیّه محضه بعوالم ملکیه تجلّی فرمود نسیم رحمتی از آن تجلّی برخاست که رایحه عصیان از کلّ شیئی برداشت و خلعت جدید غفران بر هیاکل نامتناهی اشیاء و انسان درپوشید و چنان عنایت بدیعه احاطه فرمود که جواهر مکنون که در خزائن امکان مخزون بود از نفخه کاف و نون در ظواهر اکوان بجلوه و شهود آمد بقسمی که غیب و شهود در قیصی مجتمع گشتند و سرّ و ظهور در پیراهنی بهم پیوستند نفس عدم بملکوت قدم برآمد و جوهر فنا بر جبروت بقا وارد پس ای عاشقان جمال ذوالجمال و ای والهان هوای قرب ذوالجلال هنگام قرب و وصال است نه موقع ذکر و جدال اگر صادق معشوق چون صبح صادق ظاهر و لایح و هویداست از خود و غیر خود بلکه از نیستی و هستی و نور و ظلمت و ذلّت و عزّت از همه پردازید و از نقوش و اوهام و خیال دل بردارید و پاک و مقدّس در این فضای روحانی و ظلّ تجلیات قدس صمدانی با قلب نورانی بخرامید ایدوستان خمر باقی جاری و ای مشتاقان جمال جانان بی نقاب و حجاب و ای یاران نار سینای عشق در جلوه و لمعان از ثقل حبّ دنیا و توجه بآن خفیف شده چون طیور منیر عرشی در هوای رضوان الهی پرواز کنید و آهنگ آشیان لایزالی نمائید و البته جانرا بی آن قدری نباشد و روانرا بی جانان مقداری نه پروانگان یمین سبحان در هر دمی حول سراج دوست جان بازند و از جانان نپردازند هر طیری را این قدر مقدور نه و الله یهدی من یشاء الی صراط علیّ عظیم کذلک نرّش حینئذ علی اهل العما ما یقلّبهم الی یمین البقا و یدخلهم الی مقام الذی کان فی سماء القدس مرفوعاً.